

Panoràmica viscuda

Oriol Pi de Cabanyes
**Sobre Maragall, d'Ors, Espriu,
 Porcel i altres**
 Publicacions de l'Abadia de
 Montserrat, Barcelona, 2013.

pròpia al tema destacat.– G.O.
 de L.B.

El lector té a les mans un llibre que podria semblar un recull d'articles d'opinió, que entraria dintre del concepte general d'assaig. I no és així, ja que, com és conegut, l'autor es mou entre la descripció, la narrativa d'esdeveniments viscuts a títol personal, el periodisme divulgatiu..., això sí, sempre lluny de l'academicisme de les etiquetes literàries que jauen als manuals d'historiografia literària. El volum aplega noranta-set «entrades», la majoria referides a personatges literaris i artístics del segle XX, i forma com una mena d'expositor de la gent que l'autor ha conegut/llegit/estudiat... de primera mà. Per tant, les seves opinions sempre tenen un to i un afegit d'experiència viscuda, a voltes llunyana de les idees gastades pel passar dels discursos de les aules universitàries que es transmeten generació rere generació, formant una pàtina de la cultura general artística i cultural del país, aproximadament estàndard. És d'agrair que darrere aquest títol tan poc espectacular trobem suggeriments i afirmacions matisats per la reflexió autènticament personal, que defuig el tòpic o l'assumeix i realment descobreix al lector que la cultura és una saba pastada de lectures, coneixements, converses, i una interiorització que hi dóna un gust d'elaboració personal. Pi de Cabanyes ha aconseguit desconcertar alguns crítics, però sobretot aporta un gra de sorra en aquesta panoràmica d'alguns dels nostres artistes i d'una època marcada per l'arc entre dues èpoques, que es belluga entre la censura i la repressió de la dictadura i la manca d'esperit ampli, obert, dialogant en una Espanya de democràcia limitada i d'actituds anticatalanes. Així destaquen els articles sobre Espriu i Pla, per exemple. Cada capítol és breu: dues o tres pàgines, i aconsegueix fixar una aportació